

ENTREVISTA SECRETA

La flor i nata de la classe política i sindical espanyola s'han reunit al tuguri subterrani habitual. Porten set hores de timba. Poker al descobert. Cinc-cents euros, aposta mínima. Guanyen els sindicalistes, després d'una llei de restriccions socials, els polítics deixen guanyar als sindicalistes. És com un pacte, però secret.

El contenidor de vidre (el verd) està a vessar.

Coño como bebe la clase obrera, diu somrient Aznar que no sap que fer amb la seva ampolla buida. Tots somriuen. El tuguri sembla un cau de hienes.

Caundo llegue Rodolfo no tendremos ni agua. Diu una altra hiena somrient.

¡Viva el padre de la democracia española! ¡Viva!, ¡Viva!

¡Viva el carnicerito de Santa María del Páramo! ¡Viva!, ¡Viva!

Els llums del tuguri parpalleigen. Sonen les primeres notes de Soldadito

Español i tres goril·les amb ulleres fosques i armes blanques es planten davant els membres de la reunió.

Abre Gorilón, debe ser Rodolfo.

I ho és.

Mentre els sindicalistes progres es fiquen a la butxaca els diners guanyats, la resta va cap a Rodolfo que llueix un dels seus millors somriures... de hiena. Es donen cops de colze per seguir les ordenances del Covid.

He dejado a la Argentina peor que en las Malvinas. La frase es massa bonica per seguir picant-se els colzes. Tots l'abracen.

Y ojo con los titulares de mañana, señores. Diu cofoi el Rodolfo. He dejado dicho que: Me rebelo a tener que vivir en presunción de culpabilidad. ¡Toma castaña!

Que bueno eres tío.

¿Y de dónde has sacado una frase tan maja?

De Queipo de Llano después de arrasar Sevilla.

¿Quieres tomar algo?

¿Tenéis Bloody Mary?

A litros. Sabíamos que te gusta...

¡Por Vitoria! Crida en Rodolfo aixecant una copa vermella.

Que cachondo es el tío.

Un cop sec, fa callar al personal. Estès a terra, incapaç d'aguantar una gota més i tararejant Que viva España, en Zapatero. Este Pinochito nunca aguanta nada, diu el seu mestre Zen Felipe González.

¡Viva el Rey!... ¡Los dos! ¡Viva!, ¡Viva!

Un sindicalista s'esclama: deberíamos haber invitado a un enlace de la Nissan, así verían que no se vive tan mal...

I vosaltres us preguntareu. Com sé jo aquestes coses? Doncs perquè jo estava dins el contenidor verd.

CALIFÒRNIA... AUSTRÀLIA... AMAZÒNIA... NO ÉS EL CANVI CLIMÀTIC!!!

Als Estats Units, els incendis forestals semblen incontrolables. Han cremat més de tres milions d'hectàrees a Califòrnia, gairebé un milió a Oregon, i han destruït ciutats senceres a l'estat de Washington. A Oregon més de 500.000 persones han hagut d'abandonar les seves llars. Ciutats idíl·liques colpejades pel foc mentre les flames escopien un aire enfumat respirat per milions de persones. Un desastre.

Vincular els incendis que estan arrasant el planeta a l'escalfament global és un argument groller i sobretot una bona excusa per criticar els governs ja que les causes dels incendis són tan complexes com la seva recurrència és previsible.

A Austràlia els incendis actuals van començar a finals del 2019, han causat la mort de més de 20 australians, inclosos bombers que intentaven salvar vides.

Les partícules aerotransportades del fum d'aquests incendis estan donant la volta al món. Onze milions d'hectàrees cremades... Amb una economia dominada per la mineria, Austràlia ha estat reticent durant dècades a

prendre mesures contra els gasos d'efecte hivernacle. Ara és la primera víctima d'aquesta política. Austràlia ha entrat en l'era de la catàstrofe climàtica i està cometent un veritable suïcidi climàtic. El seu magnífic escull de corall s'està morint, els seus boscos primaris estan cremant, els seus boscos submarins d'algues gegants ja han desaparegut, moltes ciutats no tenen aigua o aviat no en tindran i el vast continent està cremant a una escala desconeguda fins avui.

L'aire a Canberra, la capital australiana, el dia d'Any Nou va ser el més contaminat del planeta, amb un plomall de fum tan vast com Europa. Sydney s'enfronta a un enorme núvol de fum que està asfixiant la ciutat. La contaminació atmosfèrica ja és tres vegades pitjor del que ha estat en els últims cinc anys - i no hi ha esperança de millora.

Algunes de les temperatures rècord d'estiu a l'est d'Austràlia és probable que es converteixi en la norma en poques dècades.

(Continua a la pàgina 5)